„ma kulen, ſa olled wäimehhe ſanud. No kuida olled temmaga rahhul? — „Noh — lähhäb korda ja mul polleks mingiſugguſt kaebamiſt, kui ka jua mõistaks!“ — „Jua! täuna Jummalat, kui ta jua ei mõista, ütles K., ſuremat õnnetuſt ei olleks ſo lapſele wõinud ſündida, kui jodik mees.“ — „No jah,“ wastas M., ſe ep ſe õnnetus on, mis mo lapſe kaela langenud: temma ei mõista jua, ſe on, jues arro piddada, ta lakkub ommeti nago wasſikas. Muido on mees hea kül.“

Wõlla teggia.

Üks kergemeelne kaupmees ütles kord: „Kui ma esmalt 100 rubla wõlga ollin teinud, teggi ſe mulle ni ſuurt murret, et mul unni ſilma ei tulnud; agga aega mõda läks luggu teiſemaks; ſeſt nüüd, kus mul mitto tuhhat rubla wõlgo on, kaebawad mo wõllapärrijad, et neil unni ſilma ei tulle.“ —